

ಇಳಿಯತೊಡಗಿತು.

ಹುಲಿ ಸುತ್ತಲೂ ನೋಡಿತು. ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ಗುಂಟಿನ ಒಬ್ಬರೂ ಈಗ ಅಲ್ಲಿ ರಲಿಲ್ಲ. ಅದಾಗಲೇ ಅದರ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇನ್ನೂ ಎರಡು ಮೂರು ಹುಲಿಗಳು ಆಹಾರಕ್ಕಾಗಿ ಬಂದು ನಿಂತಿದ್ದವು. ಮೊದಲು ಬಂದ ಹುಲಿ ಸುಮ್ಮನಿರುವುದನ್ನು ನೋಡಿ ಅವೂ ಸುಮ್ಮನೆ ನಿಂತುಬಿಟ್ಟವು. ಅವುಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಕಾಡೆಮ್ಮೆ ಉಗುಳು ನುಂಗಿ ಜೀವ ಹಿಡಿದಿತ್ತು. ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ದೈನ್ಯದ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಕೇಳಿ ಹುಲಿಯ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ಸಂಕಟವಾಗತೊಡಗಿತು. ಗುಹೆಯಲ್ಲಿರುವ ತನ್ನ ಮರಿಯ ನೆನಪಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬಳಿಯಲ್ಲಿ ನಿಂತಿದ್ದ ಹುಲಿಗಳ ಬಳಿಗೆ ಹೋಗಿ ಏನು ಹೇಳಿತೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ಅವೆಲ್ಲ ಮೆಲ್ಲನೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಟುಹೋದವು.

ನಂತರ ಹುಲಿಯು 'ನೋಡು ನೀನು ನಿನ್ನ ಮರಿಯ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿದ್ದರಿಂದ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ ಅಷ್ಟೇ. ಹೋಗು. ಹೀಗೆಲ್ಲ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಬರಬೇಡ. ನನ್ನವರು ಕಂಡರೆ ನಿನ್ನನ್ನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ. ನನಗೂ ಒಂದು ಚಿಕ್ಕ ಮರಿಯಿದೆ. ನೀನು ಮಾತಾನಾಡುವಾಗ ಅದರ ನೆನಪಾಗಿ ನಿನ್ನನ್ನು ಬಿಟ್ಟಿದ್ದೇನೆ. ಎಲ್ಲರೂ ನನ್ನ ಹಾಗೆಯೇ ಯೋಚಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ತಿಳಿಯಬೇಡ. ನಿನ್ನನ್ನು ತಿನ್ನಲು ಅಣಿಯಾಗಿದ್ದ ನನ್ನ ಗೆಳೆಯರನ್ನು ಯಾವುದೋ ಸಬೂಬು ಹೇಳಿ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದೇನೆ. ಅವರು ಬಂದರೆ ನಿನ್ನನು ಸುಮ್ಮನೆ ಬಿಟ್ಟಾರಾ ಹೇಳು? ಇಲ್ಲಿಂದ ಬೇಗ ಬೇಗನೆ ಹೋಗಿ ನಿನ್ನ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿಕೋ' ಎಂದು ಹೇಳಿ ಮತ್ತೆ ಅತ್ತ ತಿರುಗದೆ ಹೊರಟುಹೋಯಿತು.

'ಅಬ್ಬಾ! ಬದುಕಿದೆಯಾ ಬಡಜೀವವೆ. ಇಂದು ಎದ್ದು ಯಾರ ಮುಖ ನೋಡಿದ್ದೇನೋ! ಬೀಸುವ ದೊಣ್ಣೆ ತಪ್ಪಿದರೆ ನೂರು ವರ್ಷ ಆಯಸ್ಸು ಎನ್ನುತ್ತಾರೆ. ಏನೆ ಆಗಲಿ ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ತಾನು ಓಡಾಡುವಾಗ ಬಹು ಜಾಗ್ರತೆಯಿಂದ ಇರಬೇಕು. ಎಲ್ಲ ದಿನಗಳೂ ನಮ್ಮ ಪಾಲಿಗೆ ಒಳ್ಳೆಯ ದಿನಗಳೆ ಆಗಿರುತ್ತವೆ ಎಂದು ಹೇಗೆ ಹೇಳುವುದು' ಎಂದು ಯೋಚಿಸುತ್ತಾ ತನ್ನ ಗುಂಪನ್ನು ಸೇರಿತು. ಕಾಡೆಮ್ಮೆಯ ಹಿಂಡು ಜೀವಂತವಾಗಿ ಬಂದ ಇದನ್ನು ನೋಡಿ ಆನಂದಪಟ್ಟಿತು.

ಸುಶೀಲಾ ಸೋಮಶೇಖರ್
ಹಾಸನ

ಸತ್ತ ಇಲಿ ತಂದ ಅದೃಷ್ಟ

ಒಂದು ದಿನ ಬನಾರಸ್ ರಾಜನ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ ಮನೆಯಿಂದ ಅರಮನೆಯತ್ತ ಹೊರಟಿದ್ದ. ರಸ್ತೆಯ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಇಲಿಯೊಂದು ಸತ್ತುಬಿದ್ದಿತ್ತು. ಅದನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾ ಆತ 'ಸಾಮಾನ್ಯ ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯವಿರುವ ವ್ಯಕ್ತಿ ಈ ಸತ್ತ ಇಲಿಯಿಂದಲೂ ಶ್ರೀಮಂತ ವ್ಯಾಪಾರಿಯಾಗಿ ಪರಿಣಮಿಸಿ ಒಳ್ಳೆಯ ಕುಟುಂಬದ ಹೆಣ್ಣನ್ನು ವಿವಾಹವಾಗಬಹುದು' ಎಂದು ಉದ್ಗರಿಸಿದ.

ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ ಯುವಕನೊಬ್ಬನಿಗೆ ಆ ಮಾತು ಕೇಳಿಸಿತು. 'ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿ ಸುಮ್ಮನೆ ಹೀಗೆ ಹೇಳಿರಲಾರ. ಇವರಲ್ಲೇನೋ ರಹಸ್ಯವಿದೆ. ಪ್ರಯತ್ನಿಸಿ ನೋಡೋಣ, ಎಂದುಕೊಂಡ.

ಆತ ಸತ್ತ ಇಲಿಯನ್ನು ಒಯ್ದು ಹೊಟೇಲಿನ ಅಡುಗೆ ಭಟ್ಟನಿಗೆ ಮಾರಿದ. ಅಡುಗೆ ಭಟ್ಟ ತನ್ನ ಬೆಕ್ಕಿಗೆ ಆಹಾರವಾದೀತೆಂದು ಖರೀದಿಸಿದ. ಸತ್ತ ಇಲಿ ಮಾರಿ ದೊರೆತ ಹಣದಿಂದ ಯುವಕ ಸ್ವಲ್ಪ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಖರೀದಿಸಿ ರಸ್ತೆ ಬದಿಯಲ್ಲಿ ಮಾರಲು ಕುಳಿತ. ಆಗ ಹೂ ಮಾರಾಟಗಾರ ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದಷ್ಟು ಹೂಗಳನ್ನು ಕಿತ್ತುಕೊಂಡು ತುಂಬಾ ಆಯಾಸದಿಂದ ಹಿಂತಿರುಗುತ್ತಿದ್ದ. ಯುವಕ ಹೂ ಮಾರುವವನಿಗೆ ಕುಡಿಯಲು ಮಜ್ಜಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಹೂ ಮಾರುವವ ಮಜ್ಜಿಗೆ ಕುಡಿದು ದಣವಾರಿಸಿಕೊಂಡ ಬಳಿಕ ಚೆನ್ನಾಗಿ ಅರಳಿದ ಹೂಗಳಿರುವ ಎರಡು ಗಿಡಗಳನ್ನು ಯುವಕನಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಈ ಹೂ ಗಿಡಗಳನ್ನು ಯುವಕ ಎಂಟು ನಾಣ್ಯಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿದ.

ಮರುದಿನ ಆ ಯುವಕ ರಾಜನ ಹೂ ತೋಟದಲ್ಲಿ ಬಿದ್ದಿದ್ದ ಒಣ ರೆಂಬೆಗಳು, ಕಸ ಕಡ್ಡಿಗಳನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿ ಅವುಗಳನ್ನು ಕುಂಬಾರನಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಹದಿನಾರು ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ. ಇಷ್ಟತ್ತನಾಲ್ಕು ನಾಣ್ಯಗಳ ಸಹಾಯದಿಂದ ಆತ ಹಲವು ಪಾತ್ರೆಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿ ಸುಮಾರು 500 ಮಂದಿ ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವವರಿಗೆ ನೀಡಿದ. ಅವರು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಕೃತಜ್ಞತಾ ರೂಪದಲ್ಲಿ ಆತನಿಗೆ 500 ಹೊರೆ ಹುಲ್ಲು ನೀಡಿದರು.

ಮರುದಿನ ಆ ನಗರಕ್ಕೆ ಕುದುರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳು ತಮ್ಮಲ್ಲಿರುವ 500 ಕುದುರೆಗಳನ್ನು ಮಾರಾಟ ಮಾಡಲು ಬರುವವರಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಯುವಕನಿಗೆ ಗೊತ್ತಾಯಿತು. ತನ್ನ ಬಳಿ ಇರುವ ಹುಲ್ಲು ಮಾರಾಟವಾಗಿ ಹೋಗುವವರೆಗೂ ತಾವು ತಮ್ಮ ಹುಲ್ಲಿನ ಹೊರೆಗಳನ್ನು ಮಾರಬಾರದೆಂದು ಆತ ಹುಲ್ಲು ಕತ್ತರಿಸುವವರಿಗೆ ವಿನಂತಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡ. ಕುದುರೆ ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಆ ದಿನ ಬೇರೆ ಎಲ್ಲಿಯೂ ಹುಲ್ಲು ದೊರಕದೆ ಈ ಯುವಕನಿಂದ 500 ಹೊರೆ ಹುಲ್ಲು ಖರೀದಿಸಿದರು. ಒಂದು ಸಾವಿರ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಯುವಕನಿಗೆ ನೀಡಿದರು.

ಈ ಹಣದಿಂದ ಯುವಕ ಉತ್ತಮ ಉಡುಪುಗಳನ್ನು ಖರೀದಿಸಿದ. ದೊಡ್ಡ ಹಡಗನ್ನು, ಸರಕುಗಳನ್ನು ಸಾಲದಲ್ಲಿ ಖರೀದಿಸಿದ. ಈ ಸರಕುಗಳನ್ನು ಆತ ನೂರು ವ್ಯಾಪಾರಿಗಳಿಗೆ ಮಾರಾಟ ಮಾಡಿ ಎರಡು ಲಕ್ಷ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಸಂಪಾದಿಸಿದ.

ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ತರುವಾಯ ಶ್ರೀಮಂತ ಯುವಕ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯನ್ನು ಭೇಟಿಯಾದ. ಕೆಲವು ದಿನಗಳ ಹಿಂದೆ ರಸ್ತೆಯಲ್ಲಿ ಸತ್ತ ಇಲಿಯನ್ನು ಕಂಡು ತಾವು ನೀಡಿದ ಸಲಹೆಯಂತೆ ನಡೆದುಕೊಂಡ ಕಾರಣ ಇಂದು ತಾನು ಈ ಸ್ಥಿತಿಗೆ ಬಂದಿರುವೆನೆಂದು ಯುವಕ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಕೃತಜ್ಞತೆ ಸಲ್ಲಿಸಿದ. ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಗೆ ಯುವಕನ ಜಾಣ್ಮೆ, ಪ್ರತಿಭೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಬಹಳ ಸಂತೋಷವಾಯಿತು. ಆತ ತನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಅವನಿಗೆ ಕೊಟ್ಟು ವಿವಾಹ ಮಾಡಿದ. ಕಾಲಕ್ರಮೇಣ ಆ ಯುವಕ ರಾಜ್ಯದ ಕೋಶಾಧಿಕಾರಿಯೂ ಆದ. ಇದೆಲ್ಲ ಆದದ್ದು ಸತ್ತ ಇಲಿಯಿಂದ ಹಾಗೂ ಒಂದಷ್ಟು ಬುದ್ಧಿ ಚಾತುರ್ಯದಿಂದ.

(ಸಂಗ್ರಹ) ಶಿವರಾಮ ಭಟ್ ಹತ್ತೊಕ್ಕಲು, ಉಪ್ಪಿನಗಡಿ

